

# Telegraful Român

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

## ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.  
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.  
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

## Abonamentele și inserțiunile să se adreseze

Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, str. Măcelarilor 45.

## Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», str. Măcelarilor Nr. 45.  
Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

## INSERTIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de două ori 24 fil., — de trei ori 30  
rândul cu litere garmond.

## Să predicăm despre nădejde.

De Dr. Gh. Comșa.

### III.

Apoteoza durerii o aflăm expusă în chipul cel mai desăvârșit în celebra scriere în cinci volume a episcopului francez Bougaud, intitulată: «*Creștinismul și timpul nostru*». Acelaș autor are o scriere separată despre durere, intitulată «*Cartea durerii*», pe care o avem și în traducere românească din anul 1904.

Expunerile de până acum ne-au putut da convingerea, că virtutea nădejdi creștine e strâns legată de credința în Dumnezeu, de nemurirea sufletului și viața de veci. Când cuvântăm despre acestea, întărim în inimi nădejdea creștină. Cu drept cuvânt zice sf. Vasile cel mare, că fericit e cel ce nu-și pune încrederea în lucruri trecătoare și toată speranța și-o pune în Dumnezeu. Virtușul Iov zicea, că chiar să moară de dureri, totuși în Dumnezeu nădăjduiește (Iov 13, 15), iar în cartea înțelepciunii lui Solomon se spune, că nădejdea necredinciosului, a omului fără Dumnezeu, e ca fumul împrăștiat de vânt (5, 15). Prin urmare propriu zis nu numai despre nădejde predicăm, ci și despre credință, dacă voim ca într-adevăr să avem succesul dorit.

Putem vorbi, de sine înțeles, despre nădejde și separat, fără a face amintire poate de virtutea credinței, dar atunci chestiunea e grea, întrucât preoțimea noastră nici nu prea are la îndemână predici despre nădejde, iar pe de altă parte va avea să-i enumere calitățile, ca să poată prezenta un tablou clar al ei. Bunăoară în cartea Macaveilor (II. 7, 34) se cuprinde cu privire la nădejde învățătura, că în nădejdea noastră să nu fim îngâmfați. Așadar vom vorbi despre îngâmfare, ca piedecă a nădejdi, căci aceasta, adecă nădejdea, consistă tocmai în socoteala ce ne-am făcut-o despre puterile proprii insuficiente și în contarea noastră la ajutorul altora, la ajutorul lui Dumnezeu și al deaproapelui. Însă îngâmfatul nici pe departe nu contează la altul, el crede, că prin puterile sale poate să ajungă multe scopuri în viața sa și cel mult dacă se aliază cu prietenii săi de asemenea îngâmfați. Iată dară, că dacă avem în evidență locul citat din cartea Macaveilor, putem să predicăm cu efect despre o însușire cardinală a nădejdi, care e lipsa de îngâmfare, adecă modestia.

În epistola către Romani (3, 5) a apostolului Pavel deasemenea găsim, că se vorbește despre nădejde. Se spune aici, că nădejdea nu rușinează. Comentarea acestui text de sine înțeles încă se poate folosi cu mult rezultat în predici.

Apoi se poate face paralelă între cele trei virtuți cardinale: credință, nădejde și dragoste, se poate arăta în ce raport stau aceste trei virtuți și astfel am lămurit și mai bine esența

acestei virtuți, despre care vorbim în lucrarea aceasta.

O idee frumoasă despre virtutea aceasta ne oferă scriitorul Kotzebue, care spune despre nădejde, că ea este singura comoară, care se înmulțește deodată cu nenorocirea. Din ce ne apasă mai mult nefericirea și durerile de tot felul, cu atât mai mare e nădejdea noastră creștinească. La năcazuri și la nefericiri nu ne pierdem deci nădejdea, ci ea se mărește. Pentru că dacă am pierdut nădejdea, numai și numai atunci am fi cu adevărat nefericiți. Vai de omul, care nu mai are nădejde, vai de acela, căci nu se mai poate numi creștin! Marele scriitor Eötvös scoate la iveală, că nimic nu produce atâta durere în inimi, ca pierderea nădejdlor. Nădejdea nu e ceva real, și totuși mai curând ne împacă cu gândul, dacă pierdem ceva real, ceva bun real, decât o nădejde oarecare. E ușor de înțeles lucrul acesta, dat fiind, că pierzând un bun real, se naște altă nădejde în noi, că vom câștiga iară ce am pierdut. Uităm deci de durerea ce o am suferit, căci calculăm paguba, suferim și facem calcul, pentru dobândirea altui bun; dar dacă ne pierdem nădejdea, aceasta nu o putem prețui, nu putem face calcul. Nădejdiile avute însemnau mult și poate chiar realizarea lor ne întristează mai mult, că nu s-au realizat chiar precum am dorit. Și de multe ori mai bucuros am fi dorit și am dori să ne fi rămas și să ne rămână nădejdiile, decât să se fi împlinit și să se îplinească.

Să căutăm deci în prediciile despre nădejde a scoate la iveală îndeebii și urmările pierderii ei. Cu alte cuvinte, să ne fie scopul a arăta credincioșilor, că avem lipsă de nădejde, bazată pe credință.

În chipul acesta ne-am făcut datorința în vremurile acestea grele față de credincioșii încredințați spre păstorire, când avem să pășim înaintea credincioșilor totdeauna cu cel mai potrivit tact pastoral. Predicând așa, din când în când e bine dacă predicăm și despre adevărurile credinței, fără a face amintire de război. Căci e clar, ca lumina soarelui, că dacă mi-a succes într-o Duminecă sau sârbătoare să mângâi pe credincioșii mei în mijlocul durerilor cu învățăturile bisericii despre durere, atunci acei credincioși mă vor asculta cu drag și când le expun un adevăr al credinței, mă vor asculta și când le voi ține o cuvântare apologetică potrivită cu înțelegerea lor.

Chestiunea predicării despre nădejde e actuală, nu numai în decursul războiului, ci și după război. Urmările războiului sunt cu mult mai grave, decât ca învățăturile bisericii să nu aibă necesitate de a fi apărute tot cu mai multă și mai multă putere. Scopul de căpetenie, lungă vreme și după război, va fi să întărim nădejdea credincioșilor, dar mai ales după război. Motivul e următorul: Numai atunci vin acasă toți cei rămași în viață. Numai atunci vor simți adevărată du-

rere ceice și-au pierdut pe ai lor. O soție numai atunci simte durerea, când vede reîntors pe bărbatul alteia, iar al său nu mai vine. Și așa e cu copiii, cari nu-și mai văd părinții, așa cu toți ceilalți.

De sine înțeles, că după război trebuie cultivate toate trei virtuțile cardinale în inimile credincioșilor, dar în fața durerilor de după război nădejdea va îmbărbăta mai mult. De aceea se recere a se ține cont de datorința de a predica despre nădejde și în legătură cu dansa, ca apoi după război să se poată apuca preoțimea de o propovăduire și mai intensivă a învățăturilor lui Cristos.

### Cancelarul german în Viena.

Se telegrafează dela Berlin, că domnul Dr. Georg Michaelis, cancelarul german, a plecat la Viena, unde sosește azi, Marți dimineața. Va fi primit în audiență din partea Maiestății Sale, Împăratului și Regelui nostru Carol, și va avea consfătuiri cu ministrul nostru de externe, contele Czernin, precum și cu ministrii președinți din Austria și Ungaria. În scopul acesta a plecat și ministrul-preșident ungar con-

Sa a fost de altcum și Joi, săptămână trecută în Viena și a fost primit în audiență particulară din partea Monarhului nostru.

### Din Austria.

Pe terenul politicii interne e o mișcare vie în Austria. Conducătorii tuturor partidelor se află în permanență în Viena, unde au dese consfătuiri, parte între olaltă, parte cu ministrul preșident austriac, precum și cu alte persoane mijlocitoare, cari trec de agreate la Coroană. Cum se știe, parlamentul austriac e prorogat până la toamnă; dorința generală e însă aceea, ca până atunci situația se fie limpezită și locul actualului guvern de tranziție să-l iee un guvern tare parlamentar, care se poată face față tuturor greutăților isvorite din situația nesigură de astăzi.

### Reforma electorală.

La toate ocaziunile a accentuat ministrul-preșident ungar, contele Esterházy Móritz, că actualul guvern al țării s'a născut în semnul reformei electorale, pe care trebuie să o facă, dacă se poate, cu dieta de acum, dacă nu, cu una nouă, deși stările excepționale de astăzi nu sunt acomodate pentru facerea de alegeri generale pentru dietă. După știrile primite din Budapesta, sunt prospecte, ca noua lege electorală se fie votată încă din partea dietei de acum, ceea ce ar face apoi de prisos dizolvarea dietei și ordonarea alegerilor nouă parlamentare. Sunt adevărat în partidul național al muncii mai mulți deputați, cari se bat cu gândul se părească pe contele Stefan Tisza, și în chestia reformei electorale se meargă cu actualul guvern, cu atât mai vârtos, că alegerea lor înainte cu șapte ani s'a făcut pe baza promisiunii date alegătorilor, că vor lupta în dietă pentru votul universal, egal, direct și secret. Se țin consfătuiri din partea acestor deputați în privința stabilirii liniei lor de conduită în chestia reformei electorale, și unul dintre ei, contele Zichy János, a avut pertracări și cu ministrul-preșident, care s'ar fi declarat gata se facă unele concesii, stabilind în proiectul de lege o anumită limită de etate pe seama soldaților decorați cu «Crucea Carol», astfel, ca cei prea tineri se nu primească dreptul de alegere. Dacă se va ajunge la înțelegere, cam 30-40 de deputați din partidul național al muncii

vor merge cu guvernul în chestia reformei electorale și atunci soarta noiei legi electorale e asigurată și nu va fi necesară dizolvarea dietei și ordonarea alegerilor nouă.

## O secție nouă în ministeriul de culte.

Ne aducem aminte, cum fostul ministru preșident al guvernului ungar, contele Stefan Tisza, în discursul său din sedința parlamentului dela 25 Iunie a. c. accentuase atitudinea leală și ireproșabilă a naționalităților din Ungaria în cursul războiului ce bantue și acum. Energeticul om politic avuse bărbăția să recunoască astfel și vrednicia masselor mari ale poporului românesc din această țară tocmai în timpurile cele mai viforoase, din câte s'au pomenit vreodată în cronica lumii.

Contele Tisza, în menționatul discurs, s'a exprimat destul de clar, că nu este și n'a fost niciodată amicul politicii dușmănoase, când e vorba de naționalități și de așezămintele lor culturale și bisericești. A dat în fața masii săi în guvern așteaptă să bată acelaș drum împăciuitoare.

Noul ministru de culte, contele Albert Apponyi, a răspuns îndată la cuvintele fostului prim-ministru, declarând, că nu se gândește să urmeze o politică de agresiune, pe nici un teren, împotriva naționalităților nemaghiare.

Contele Apponyi, în aceeași ședință, a pus în vedere, că măsurile și schimbările ce va introduce pe terenul cultural și bisericesc, are să le îndeplinească în înțelegere cu autoritățile confesionale competente.

Dacă actualul ministru de culte și instrucțiune publică, călcând pe urmele înaintașului său, va căuta să realizeze reformele în acest înțeles, — ținând adecă seamă de interesele celor cari voiesc să-și păstreze nealterată biserica și limba ei, — noi, nemaghiarii, nu putem decât să ne bucurăm și să-l sprijinim într-o lucrare frumoasă și cu adevărat patriotică. Pe calea aceasta se pregătește negreșit mulțumirea și pacea tuturor cetățenilor fără deosebire de lege și naționalitate.

Între schimbările plănuite de ministeriul contelui Apponyi, cum aflăm din Budapesta, s'a și pus una în aplicare.

Este știut anume, că pentru rezolvirea chestiunilor confesionale din țara noastră existau două secții în ministeriul cultelor. O secție se ocupa cu afacerile privitoare la biserica romano-catolică, iar a doua secție cu afacerile bisericesti ale tuturor celorlalte confesiuni din Ungaria.

Materialul voluminos din ultima secție, pentru a putea fi rezolvit în deplină cunoștință de cauză, a îndemnat ministeriul să introducă o secție nouă: Aceasta are să se ocupe de aici încolo numai cu chestiunile apar-

ținătoare bisericii greco-orientale din patrie.

În modul acesta afacerile bisericești vor putea fi studiate temeinic din partea noului așezământ. Iar ministrul va avea prilejuri, să cunoască mai bine dorințele și aspirațiile unui neam întreg de oameni, spre binele comun al patriei și spre asigurarea viitorului ei pentru orice timpuri, fie de pace, fie de război.

Conducerea secției acum înființată s'a încredințat consilierului de secție, domnului *Dr. Petru Ionescu*. Alegerea aceasta, așa credem, este dintre cele mai nimerite, având în vedere, că domnul Ionescu se află de mulți ani în serviciul ministerului de culte, și că în vremea aceasta s'a dovedit o putere neobosită de muncă binefacătoare pentru interesele noastre obștești.

**Lloyd George răspunde.** În Londra s'a serbat în una din zilele trecute aniversarea independenței Belgiei. A fost o serbare mare patriotică, la care a participat lume multă și aleasă, și pe care a presădat-o însuși ministrul prezident englez, domnul *Lloyd George*. Serbarea s'a ținut la câteva zile după ce noul cancelar german, domnul *Dr. Georg Michaelis*, își rostise vorbirea de program în fața parlamentului german și astfel domnul *Lloyd George* a prins ocazia pentru a-i răspunde. A analizat în mod amănunțit vorbirea cancelarului, constatând, că în ea se află multe ziceri frumose, dar, că în ea se ziceră, cari vor putea fi răstălmăcite, după trebuință. A declarat apoi, că pacea, în felul cum o oferă cancelarul, nu o veste. Frea o pace provenită din biruință completă. Despre Belgia cancelarul nu a vorbit nimica. Spune el deci, că Belgia are se fie după război mai mare de cum a fost. După America germanii au o părere greșită, după cum au avut și despre englezi. Despre aceștia încă au susținut, că nu au armată și nu pot să lupte pe uscat. S'au convins despre contrariul. Așa au se o pățească și cu americanii. În locul vapoarelor cufundate de submarinele germane, se construiesc mereu altele. Tocmai în tonaj de patru milioane, care se poate lega numai cu o Germanie liberă, nu cu una stăpânită de autocrație. Soldatul german moare pe câmpul de război pentru autocrația militară, pe când soldații din antantă mor pentru libertate și pentru dreptatea internațională. Englezii vor lupta deci mai departe, printr-o război, și luptă pentru apărarea viitorului omenirii. De infometarea Angliei să nu'i doară capul pe germani, pentru că lălmășirea Angliei e asigurată pe anul 1917/18. — Va se zice, domnul *Lloyd George* s'a pronunțat pentru continuarea războiului și pentru respingerea ofertei de pace al noului cancelar german, iar despre rezoluția de pace, votată din partea parlamentului german, n'a făcut nici o pomenire.

## REVISTĂ POLITICĂ.

**Dictatura rusească.** Cu toată energia ce caracterizează la aparență faptele prim-ministrului Kerenski, se crede, că dictatorul rusec nu va fi în stare să păstreze mult timp puterea. Guvernul face pregătiri pentru convocarea adunării constituante, și este hotărât — cum a declarat însuși Kerenski — să făurească unitatea Rusiei chiar și cu prețul sângeră, dacă alte mijloace n'ajută. Astfel turburările în Petrograd vor fi iarăși la ordinea zilei. În numeroase orașe, în Kiev, Odessa, Carcov, Astrahan se fac mari demonstrațiuni împotriva războiului, după ce oștirile germane și austro-ungare au izbutit să rupă frontul rusec. — Conducătorii pacifiștilor, *Lenin* și *Troțki*, acuzați că ar fi agenți plătiți ai Germaniei, au cerut să fie deținuți, pentru a nu fi linciuți de intervenționiști, și totodată pentru a se desvinovăți de învinuire. După altă știre însă, ar fi fugit din Petrograd.

**Din Franța.** Invinuiri grele a rostit în senat *Clemenceau* împotriva ministrului de interne *Malvy*, acuzându-l că sprijinește propaganda de pace și că astfel trădează interesele Franței. *Malvy*, în răspunsul său de rectificare, a declarat, că dănsul ca ministru urmărește o politică de unitate și nu de violență; iar rezultatul politicii sale este faptul, că în țară stăpânește ordinea. Aceleași păreri le-a susținut și prim-ministrul *Ribot*, apărându-și colegul dela interne.

Publicul francez a aflat abea Joi, în 26 Iulie, amănuntele despre marea înfrângere a rușilor în Galiția. Gazetele franceze publică acum articole desnădăjduite și întrebă: «Mai există oare Rusia? Sau poate ne aflăm în preajma desmembrării sale?» — În ziarul *Victoire* scrie G. Hervé: «Ne-am prea încrezut. Ofensiva rusească s'a prăbușit pe toată linia frontului. Această știre nu este îmbucurătoare nici pentru ruși, nici pentru antantă, *căci lungeste războiul*». — De altfel, cu ocazia aceasta, ziarele parisiene au publicat și rapoartele date de statul major austro-ungar despre evenimentele dela frontul răsăritean.

**Conferența dela Paris.** S'a întrunit în Paris conferența antantei și-și ține ședințele în cel mai mare secret, cu ușile închise. Obiectul de frunte al consultărilor e stabilirea scopurilor de război și a condițiilor de pace. Din partea Angliei participă

la conferență însuși ministrul prezident *Lloyd George* și ministrul de externe *Balfour*. Din partea Rusiei au fost trimiși în momentul din urmă niște reprezentanți, cari în rang stau îndărătul reprezentanților Sârbiei. America nu e reprezentată în conferență, fiindcă ea nu e interesată în chestiile, cari vor fi puse în desbatere. Consultările sunt conduse de ministrul prezident francez *Ribot*. Au intrat la conferență, pentru a fi luate în desbatere, cinci proiecte diferite în privința stabilirii scopurilor de război și a condițiilor de pace.

**Noul guvern rusec.** Pentru a treia oară s'a format guvernul din Rusia, dela detronarea țarului încoace, și lista noului guvern e stabilită, după știrile ultime telegrafice astfel: Kerenski, ministru prezident; Nekrasov, ministru fără portofoliu; Terescenco, ministru de externe; Cerețeli, ministru de interne, poștă și telegraf; Piesnehonov, pentru afacerile de alimentare; Cernov, ministru de război; Lvov Vladimir, e numit procuror suprem al sfântului sinod; Godkev, controlor imperial; Efemov, ministru de justiție și Barisnicov, ministru al ajutorării publice. Postul de ministru de finanțe e încă vacant.

## Chestiunea română și presa din Germania.

În ziarul *Pester Lloyd* se publicase, înainte cu câteva luni, un articol istoric-politic, — reprodus și în coloanele ziarului nostru, — despre chestiunea națională română cu raportul condeilor de astăzi. Articolul, datorit temeiului Excelenței Sale, Arhiepiscopului și Mitropolitului nostru, *Vasile Mangra*, a aflat răsunet nu numai în toată presa din germanie, ci și în marile ziare din imperiul german. Dintre organele acestea, iată ce scrie gazeta *Germania* sub blema românească:

«Noul mitropolit român din Ungaria, consilierul intim *Vasile Mangra*, se ocupă într'un articol excepțional de interesant al unei foi din *Budapesta* cu raportul, în care a adus războiul mondial monarhia și statele balcanice, și constată ca fapt incontestabil, că nu puterile antantei și mandatarul acestora Rusia, ci puterile centrale, în special Austro-Ungaria, sunt chemate să rezolve problema slavilor de sud. Rusia nu va mai putea juca rolul de protecție a statelor mici, cu atât mai puțin față de România. Încă dela izbucnirea războiului mondial au stat în România în fața două curente contrare. Unul se răzina pe situația faptică politică, economică și culturală a României și în consecință recunoștea, că o politică adevărat românească numai pe

partea puterilor centrale se poate face. Celalalt prin lozince false imperialiste, demagogice voia să atace integritatea teritorială a Austro-Ungariei și credea, că garanția pentru un viitor glorios al națiunii române numai la puterile antantei se poate afla. Experiențele atât de libere pentru România ale războiului de «liberare» României au putut convingerile în grupa celor dintâi. Tot asemenea suferințele și năcăzurile ne mai pomenite ale sutelor de români, s'au răsunat departe de patria lor în «sfânta» Rusie. S'a dovedit deci, că politica rusofilă nu este politică românească, ci o interpretare fatală a misiunii naționale românești. Români și astăzi — înlocuim ca odinioară — față cu «omul bolnav» este în mâinile Rusiei un instrument pentru ajungerea scopurilor sale imperiale în Orient, și Rusia în secolul primei jumătăți totdeauna a lăsat România în baltă. Și integritatea teritorială a României a garantat-o numai pe hârtie și într'un timp, când armatele glorioase ale puterilor centrale au cucerit capitala și părțile cele mai roditoare ale nenorocitei țări. Toate acestea au justificat pe deplin pe acei bărbați de stat români, cari până la ultima răsuflare au luptat desperat în contra politicii rusofile. Deci România va trebui să înțeleagă, că misiunea sa nu este să umble după fantomele «României Mari», ci să formeze zidul despărțitor între masele moscovite și puterile centrale, căutându-și răzmul său firesc în *atașarea sinceră la Austro-Ungaria și Germania*, căci numai așa va deveni o țară muncitoare făcând progresele cuvenite pe terenul cultural și economic».

## Ceeace trebuie să știm, despre tifosul intestinal (abdominal).

1. Tifosul intestinal (lungoarea de pânze) începe cu oboseală, cu lipsa de apetit, cu durere de cap; mai târziu este însoțită de febră, de ceapă schimbă — din zi ce merge tot crește în tărie. Ecrementul des al bolnavului este de culoare galbenă deschisă, limba albă cenușie, uscată, bolnavul are sete aproape neastâmpărată și somn neliniștit. În săptămâna a doua febrința este permanentă, pe pânze, pe piept, câteodată și pe sold, să pot vedea pe mîci, roșii, asemenea mușcăturilor de purce. Cu începutul săptămânii a treia febrința mai scade, însă mîci încet și dacă boala s'a întins prea bine, în săptămâna a patra se termină.

2. Tifosul este o boală lăpicioasă, infecțiunea ei s'a aflat în ecrementul, în udul, câte odată în balele și în scuipatul morbosului; boala s'a poate lipi de aceia, cari comunică fără precauțiune cu bolnavul, și cu obiectele murdărite de dănsul. Sunt primejdioase mâncările și beuturile întrebunțate de bolnav. Mulți pot căpăta boala și așa, dacă ecrementul, udul, scuipatul bolnavului, apa, în care s'a spălat morbosul, sau hainele lui, ajung în fântână, isvor sau în altă apă de beut, pe care o folosesc mulți. Tifosul s'a lipește mai ales de celce nu ține curățat persoana și locuința sa, celce și-a stricat stomacul cu vre-o mâncare, ori beutură, sau cu altceva, și în genere, celce duce o viață nemoderată.

## FOIȘOARA.

### O poezie.

— Originea și analiza ei. —

După douăzeci și patru de luni, trăie în război, în vârtejul luptelor continue, ostașul pleacă vesel la concediu.

Petrece între părinții săi, în satul său natal, patrusprezece zile, timp ce numai cei cari stau zilnic în fața morții îl pot înțelege, apleșă și gusta. Acasă voinicul deprins să observe totul ce se petrece în jurul său, e atent la viața celor ce sunt departe de focul ucigător, și în sufletul său accesibil de a prinde impresii, i se întipăresc diferite momente și icoane din viața de azi dela sat.

Durere, concediul trece iute. Ostașul se întoarce la regiment, înapoi la compania sa.

Cine a trecut prin fazele dureroase ale reîntăririi pe câmpul de luptă, acela va înțelege pe deplin starea sufletească a ostașului, care după câteva zile senine intră iarăși în hora morții. Cugetul simplu la faptul, că până la o nouă revedere a celor lăsați în vatra pământească, au să treacă iarăși 9-10 luni pline de nesiguranță, îți umple sufletul de durere și ochii cu lacrimi fierbinți.

Astfel și soldatul nostru, reîntors pe câmpul de luptă, sub impresia, pot zice, sguđuitoare a zilelor prime, în cari zile suferatul omenesc involuntar aduce în comparație trecutul cu prezentul: văzând cum războiul în care el stă de douăzeci și patru de luni, nu vrea să ajungă la sfârșit, căutându-și alinare într-o formă oarecare, prinde condeiul și își varsă tot amarul inimii sale în cadrul unei poezii populare, ce o adresează în general celor «de-acasă».

Singur, cu jalea sa numai, ostașul ne descrie într'un ton sincer, simplu, dar bărbătesc, dorul, credința și impresiile sufletului său, desvălindu-ne astfel într-o formă de exprimare limpede lumea de cugetare și sentimentele profunde ale «marelui poet anonim», ale poporului român, azi în război!

Poezia, ce voesc să o dau publicității, e scrisă încă în Rusia, în 1916. Ea este azi însă prin ideile ce le cuprinde mai actuală ca ori când. O redau deci în întregime, convins fiind, că fac un bun serviciu celor ce studiază cu plăcere și interes sufletul bogat în idei și sentimente al poporului român.

Ea este următoarea:

### Poezie.

Scrisă în Rusia, în 1916.

Doamne, n'ai lăsat în lume  
Vre-un om să ne poată spune,  
Că ne mângâie pe noi  
Când se gată acest război?

Așa unul de s'ar afla,  
Doamne, cum ne-am bucura!  
Chiar să spună că murim,  
Numai sfârșitul să-l știm.  
Num' aștept războiul cumplit  
În care de doi ani luptăm  
Și de capăt nu-i mai dăm.  
De doi ani n'am fost în joc,  
Fără tot cu Rusu 'n foc,  
Ce folos de-a mea junie  
Că-o petrec în bătaie,  
Printre gloanțe și șrapnele,  
Amar de zilele mele,  
Și de ai mei camarazi.  
Cari mai sunt neînsurați.  
Frunză verde de hamei,  
Ne 'nsurați sunt puținei,  
Căci Rusul cel blăstămat  
Mai pe toți i-a înșurat.  
Acum nu mai vezi brazi junii,  
Fără tot oameni bătrâni,  
Tată, fiul și nepot  
Țin azi cu dușmanul foc,  
Oameni bătrâni însurați  
Cu doi trei copii lăsați!  
Și-au lăsat copii 'n vatră  
Și-au venit la luptă dreapta.

Dumnezeu ne-a pedepsit  
Cu acest război cumplit,  
Pentru păcatele noastre  
S'a făcut atâtea moarte.  
Căci doi frați dacă erau  
Cu mânia se priveau,  
Unul că se 'mbogățește,

Altul că prea rău trăiește.  
Om cu om pismă purta,  
Nu gândeau la preceata.  
Nu gândeau la Dumnezeu,  
Fără atunci când da de rău.  
Pân' atunci el înjura  
Pe vecin îl pismuia.  
Dar Isus e tată bun,  
De ne-a răbdat pân' acum  
De doi ani în bătaie,  
Ce-am purtat cu vitejie.

Nevestele nu gândesc  
Cum bărbații chinuesc,  
Far' tot umblă aghistate  
Nu cutoț la păcate,  
Nu gândesc la soții lor,  
Că poate pe-aicea mor.  
Dar mai bine s'ar ruga  
Să se gate bătaia,  
Să vie bărbații 'n țară.  
Să lucre moșia iară.  
Să plătească o liturgie,  
Bărbații lor iar să vie;  
Dar nu-și fac o sfântă cruce  
Fără să aibă rachiul dulce.  
Ba vin bun, ba unde-unde  
Știți colea, vinarsuri bune.  
După-ce s'au îmbătat  
Isi uită că au bărbat,  
Bărbații de-or mai veni  
Numai tot bani mulți de-ar fi,  
Zic, să trăiască primarul,  
Să le umple bughelarul,  
De dorul bărbatului

## 3. De tifos să poate omul feri:

dacă după fiecare murdărie (spre pildă după orice eșire afară) și la tot cazul înainte de mâncare să spală pe mâni în apă curată cu săpun;

dacă trăiește numai cu mâncare proaspăt fiartă, sau coaptă, și dacă farfuriile și vasele de beut le spală în apă ferbinte leșioasă;

dacă nu bea decât numai apă nemurdărită. Dacă am avea și cea mai mică bănuială, că apa este murdărită, trebuie întâi fiartă apoi răcită. Trebuie să acoperim cu grige toate mâncările și beuturile, ca nu cumva prin muște, sau alte insecte, sau în alt mod, să fie murdărite;

dacă ținem cumpăt în mâncare și beutură;

dacă ne îngrijim, ca noi înșine, îmbrăcămintea, locuința (casa) și curtea noastră să fie curate. Să purtăm grige, ca în fiecare curte să se afle o groapă cu scânduri de deșeu, ca în ea să-și gate lipsa toți casnicii, iar din când în când trebuie vărsat în groapă var, sau altă materie de desinfecție.

4. Trebuie să înștiințăm cât de îngrabă la primărie pe toți, cari sufer în tifos, sau ar fi bănuți de tifos. Trebuie numai decât să-i despărțim de câtră cei sănătoși, și trebuie îngrijiți cu mare atențiune și prin medic. Nu i-să poate da de mâncat, ori de beut bolnavului, decât numai ce i-a ordonat medicul, căci pe mâțele bolnavului să află o rană (bubă), care să poate sparge, pricinuind moartea.

5. Trebuie să așezăm lângă bolnav un vas, în care să-și poată găta lipsa; în vasul acesta trebuie să fie permanent var stâns, sau altă materie de desinfecție. Asemenea trebuie desinfeciată și apa, cu care s'a spălat bolnavul, sau au fost spălate uneltele lui.

6. Celce îngrijește bolnavul, trebuie să se spele cu grige; să-și spele mâinile cu săpun și apă caldă de atâteori, de câteori a avut a face cu bolnavul, să-și limpezească gura (de mai de multeori pe zi), iară în odaia bolnavului să nu mănec, să nu bea nimic.

7. Dacă morbosul s'a însănătoșat pe deplin, trebuie să se spele din creștet până'n tălpi cu apă și săpun, sau să se scalde, iar după aceea trebuie să se îmbrace curat.

8. Dacă bolnavul a murit, să se facă ceeace ordonă autoritățile. Nu este permis a spăla și a îmbrăca pe mort.

9. Ori că s'a însănătoșat, ori că a murit bolnavul, odaia trebuie desinfeciată împreună cu toate uneltele dintr'nsa.

Și încă:

Hainele murdare, ce pot fi spălate, așternutul și albiturile trebuie înmuiate în apă ferbinte leșioasă cel puțin timp de 2. ceasuri (spre exemplu în covată, în ciubăr). Salteaua (sacul de paie), precum și plapoma, perina, poponul, — după ce au fost despoiate de învilitoare, și după ce învilitoare s'a muiat în apă ferbinte leșioasă — trebuie frecate bine cu cârpă bine muiată în oțet tare și apoi puse la soare.

Hainele, care nu s'a pot spăla, trebuie frecate cu acelaș leac, sau altul prescris de medic.

Obiectele aflătoare în odaia bolnavului trebuie puse la soare, dimpreună

cu obiectele curate sau spălate, încă și atunci, dacă nu le-ar fi folosit bolnavul.

Paiele din patul celui bolnav în tifos, rămășițele de bucate și murdăria din odaie trebuie arse.

Farfuriile, vasele de beut, alte vase de ale bolnavului, trebuie spălate bine în apă ferbinte.

Patul nevăpsit, scaunul, dulapul și alte mobile nevăpsite, să se spele cu leșie ferbinte, sau apă și săpun; mobilele văpsite, sau mai gingașe, și unele obiecte, trebuie spălate cu materia prescrisă prin medic.

Odaia, în care a zăcut bolnavul trebuie să se văruiască (încă și pământul); ușa, fereastră, și-dacă odaia este podită, podeala înșăși, trebuie desinfeciată cu leșie ferbinte, sau cu materie prescrisă de medic, și apoi spălate. Ușa, fereastră odăii, trebuie deschisă toată ziua.

Ministrul reg. ung. de interne.

## Răsboiul.

Alungarea dușmanului din părțile Galiției, ocupate încă de el, s'a continuat și în zilele din urmă cu cel mai strălucit succes. Orașul Kolomea și multe alte orașe și sate se află în mâinile trupelor aliate, iar pe unele locuri dușmanul a trecut granițele și se află în țara proprie. Curățirea Bucovinei de trupe dușmane încă s'a început și se face cu succes. Trupele noastre au scos pe dușman din pozițiile dela Cărlibaba, au luat înălțimile Țapul, Tomnaticul, și altele, și se apropie acum de Câmpulung, pe când trupele aliate din Galiția se apropie de Cernăuți. În Carpați, prin munții Brețcului, dușmanii au avut mici succese locale. La celelalte fronturi situația e neschimbată.

## NOUTĂȚI.

Intors acasă. Săptămăna trecută, cum vestește *Unirea*, consistorul provinciei mitropolitane gr. catolice, în frunte cu mitropolitul său Dr. Victor Mihály, s'a întors la Blaj venind dela Oradea mare, unde a stat timp de zece luni. Cierul și poporul blăjan a făcut, cu acest prilej, o calduroasă primire arhierului și sfetnicilor săi.

Reabilitare. Maiestatea Sa Monarhul a ordonat, ca toți acei ofițeri în rezervă sau aspiranți la rangul de ofițeri în rezervă, cari fuseseră desțituiți din cauza participării lor la manifestațiile politice din Viena, Gratz, și Praga în 1897, să fie restabiliți în rangul avut, chiar și dacă n'au făcut servicii la front. Reabilitarea se face în înțelesul prea înaltei hotărâri din 15 April 1915 a răposatului monarh Francisc Iosif I.

Știre ziaristică. Ziarul *Deșteptarea*, care aparuse la Brașov, mai târziu la Budapesta, vestește în numărul său din 21 Iulie

că-și sistează apariția. Redacția ziarului promite, că organul său va reapărea la Brașov.

Caz de moarte. Scriitorul francez, Victor Tisot, care pe vremuri făcuse călătorii în Ungaria, Austria și Germania, a încetat din viață în etate de 72 de ani. Descrierile din călătoriile sale sunt alcătuite cu o mare superficialitate, ca de obicei publicațiile de acelaș fel ale compatrioților săi parisiensi.

Pentru cei dispensați. Dela magistratul orașenesc primim informație, că pe seama acelor dispensați dela serviciul militar, a căror dispensare a expirat, precum și permisiunea de așteptare până se rezolvă noua lor rugare de dispensare, întrucât au fost propuși de nou spre dispensare, pot să rămână, la cerere, în așteptarea rezolvării până la 30 Septemvrie n. c. prelungindu-li-se dreptul de așteptare până atunci.

Măsuri de apărare în contra tifosului. Fiindcă în comuna Rășinari s'au ivit mai multe cazuri de tifos, e foarte ușor posibilă intrarea boalei și în orașul nostru, pe calea poamelor și a altor articole de alimente, aduse de acolo. E primejdioasă deci consumarea poamelor aduse din Rășinari, ca: fragi smeură, oct. dar și a laptei, untului, și a brânzei, în stare crudă, nefierate. Poporațiunea orașului e făcută deci atentă din partea magistratului și admoniată, să nu consume în stare crudă, nefierate, poame și articole de alimentare, aduse din Rășinari.

Cât a costat ofensiva? Gazeta italiană *Messaggero*, într'un număr al său din Iulie a. c. scrie despre ofensiva din April a armatei franceze, descoperind următoarele: „Zilele acestea s'a ținut o ședință secretă a camerei franceze; în această ședință s'a osândit fără nici o rezervă ofensiva din urmă franceză, care a pricinuit surorii noastre latine o pierdere de 160.000 de oameni...”

Imprumuturi nouă. Din Washington se apunțe, că americanii au acordat imprumuturi nouă țărilor din Europa, și anume Rusiei 75, Franței 60 milioane de dolari.

Earăș pedeapsă cu moarte. Îndată la începutul revoluției rusești guvernul provizor s'a grăbit să desființeze pedeapsa cu moarte. Astăzi însă, după știrile dela Petrograd, pedeapsa cu moarte earăș este introdusă în Rusia. O divizie din armata lui Cornilov, refuzând să plece la atac, a fost nimicită de focul artileriei proprii.

În șirul muncitorilor. Fiul de 16 ani al cancelarului german Dr. Michaelis ia parte activă la lucrările de seceriș în șirul muncitorilor, pe o moșie din Silezia.

A dezertat. Dela frontul din Caucaz, cum conștata gazete rusești, a dezertat o divizie întreaga de vânători ai armatei rusești. Divizia aceasta a sosit la Vladicavcas.

Tarnopol. Unul dintre orașele mari ale Galiției răsăritene, Tarnopolul, fusese ocupat de ruși în 23 August 1914. Guvernatorul civil al orașului era Czartoriski, sub a cărui stăpânire locuitorii au avut mult de suferit. Rușii la retragerea lor de acum au dus cu sine mai mulți ostatici dintre cetățenii orașului. Numărul locuitorilor, în timp de pace, era de 180 mii de oameni. Tarnopolul are numeroase întreprinderi industriale și poartă mare negoț de spirit, cai și bucate. — Recucerirea Tarnopolului s'a serbat în 26 Iulie a. c. și în orașul Sibiului.

N'are să fie înfometată. Fostul ambasador american la curtea din Berlin, Gerard, a declarat unui ziar al Americii, că Germania n'are să fie niciodată înfometată prin război.

Stanislau și Nadvorna. Între localitățile mai însemnate galitene, reocupate de trupele noastre, se numără și orașul Stanislau, locuit mai ales de poloni. La izbucnirea războiului avea 35 mii de locuitori. E înzestrat cu institute de învățământ: două licee (unul polon, altul rutean), școală reală, școală de pedagogie, institut pentru meserii ș. a. Mai are și câteva importante întreprinderi industriale: mori cu vapor și diverse fabrici. Rușii l-au ocupat de două ori și l-au ținut mai multe luni. Nadvorna este un orașel cu 7000 de locuitori. Înprejurimea sa e însemnată pentru izvoarele de naftă.

Sărbare la front. Cetim în „Drapelul” din Lugoj următoarele: Părintele protopop militar Paul Boldea a avut prilejul la ziua sa onomastică să se convingă de sentimentul de alipire și de recunoștință ce-i păstrează numeroșii preoți, cari stau sub conducerea

sa. O deputație a celor 47 de preoți s'a prezentat la dânsul, motivând părintele Serafin în cuvinte alese și bine simțite dorința lor de a da expresie în forma aceasta mulțumirii lor pentru toate cele făcute ostașilor și lor cu toate ocaziunile și sub toate împrejurările. Cu adevărat păr. Boldea a făcut foarte multe lucruri frumoase și foarte prețioase. Ne-a reprezentat în mod cât se poate mai demn în zilele acestea grele în cari trăim. De aceea credem, că în zilele păcii, cari vor urmă, se va găsi cineva ca să fiixeze pentru posteritate toată activitatea părintelui Boldea, care a avut un rol însemnat în tot timpul serviciului său la miliție, dar mai ales în decursul acestui război. Cu acest prilej i-au predat preoții două obiecte frumoase: Un tablou cu toți preoții dela armata Isonzo și o suvenir artistică înfățișând pe P. On. D. Boldea, încunjurat cu o cunună de lauri din argint, fiind gravat pe fiecare frunză numele câte unui preot. Cunauna este întretesută cu ornamente din aur. Chipul P. O. D. Sale e executat pe email. Părintele Boldea a mulțumit în mod înduiosător preoților săi pentru dragostea manifestată. I-a îndemnat să-și împlinească cu cea mai mare sfințenie datorințele lor sublime. I-a asigurat pe toți de sprijinul său binevoitor. Dorim părintelui Boldea zile multe și pacoșnice spre a se bucura încă multă vreme de rodurile muncii sale dezvoltate cu atâta dragoste și sfințenie, și de dragostea acelor, cari știu să-i prețuiască serviciile adăuse nouă tuturor.

Bioscopul Apollo. Reprezentațiuni se dau zilnic la orele 6 $\frac{1}{2}$  și 8 $\frac{1}{2}$  în Duminică și sărbători la orele 4, 6 $\frac{1}{2}$  și 8 $\frac{1}{2}$  seara în casa societății (Gesellschaftshaus). Programul pentru Marti, 31 Iulie st. n., e următorul: 1. „Secretele mării”, dramă mare de detectivă în 4 acte. 2. „Max e îndrăgostit”, comedie. Afară de aceasta un program de întregire. Iar Mercuri și Joi, în 1 și 2 August, se va juca: „Homunkulus VI” (moartea lui Homunkulus), dramă în 4 acte și „Regina nimfelor”, dramă „Nordisk” în 4 acte. În rolul principal: Rita Sachetto.

## Cărți și reviste.

Anuarul XXXIII al Institutului pedagogic teologic al arhidiecezei ort. române transilvane în Nagyszeben (Sibiu), pe anul școlar 1916—17, publicat de Dr. Eusebiu R. Roșca, director. — Cuprinde: Catoicismul în Moldova în sec. XVII-lea, studiu de Dr. Romul Căndea. Știri școlare și date din cronica institutului. Corpul didactic s'a compus: din 1 director, 10 profesori, 1 duhovnic și econom, 1 învățător la școala de aplicație. Elevi înmatriculați au fost: 74 în secția teologică, 26 în cea pedagogică; la oaltă 100 de elevi. Anul școlar s'a început, în urma stărilor excepționale de război, în 19 Octomvrie (1 Noemvrie) 1916, și anume: instrucțiunea elevilor din secția teologică s'a făcut în Oradea mare, a celor din secția pedagogică s'a făcut împreună cu a elevilor dela institutul pedagogic diecezan gr. or. român din Arad, cu concursul a trei profesori ai seminarului nostru. — La sfârșitul Anuarului se cuprind înștiințările pentru cei ce doresc să se înscrie la seminar, precum și lista manualelor întrebuintate în anul școlar 1917—18.

Anuarul XLI al Gimnaziului român greco-oriental din Brad și al școalei primare anexate acestuia, pe anul școlar 1916/17, publicat de Ștefan Albu, director. — Personalul didactic s'a compus din 6 profesori ordinari definitivi (între dâșii un director), 1 învățător, 1 catihet și 1 medic al institutului. Numărul școlarilor, examinați la finea anului, în patru clase ale gimnaziului, este 108 ordinari și 8 privațiști (3 elevi); al școlarilor din clasa III și IV primară 36. Biblioteca centrală are 4118 opuri în 5310 volume; valoarea lor 15 mii coroane. Bibliotecile de clasă conțin 560 de volume. Masa studenților dispune de un capital în sumă de 30,702 coroane 65 fileri (cu o creștere anuală de peste 800 coroane). Din fondul mesei studenților s'au dat ajutoare de câte 10 coroane pe lună la 19 elevi. Fondul bolnavilor are un capital de 20,379 coroane; s'a plătit medicină în sumă de 606 coroane pentru profesori și elevi bolnavi; fondul a crescut cu 849 cor. Înscrierile s'au făcut în Septemvrie; dar prelegerile s'au început, din cauza războiului, numai în 2 Octomvrie. Încheierea anului școlar s'a ținut în 13/26 Maiu fără solemnitate obicinuită. — Înscrierile pentru anul școlar 1917/18 se fac în cancelaria direcțiunii gimnaziale în zilele de 1-4 Septemvrie stil nou 1917; iar examenele de corigență și de primire în 30 și 31 August nou. Taxele școlare în gimnaziu: 36-44 cor. pe an.

Întră 'n crâșma satului.

Se 'nsoțesc câte cinci, șasă,  
Și cer bun rachi pe masă,  
Că bărbatu-i dus de-acasă,  
Una strigă să-i dea vin  
Că bărbatu-i dus la Brin.\*)  
Alta, că nu-i mare jale,  
Nu-i trăbă vin, numai bere,  
Le-am văzut la noi în sat,  
Chiar când fusei la urlaub,  
După ce se oțelesc  
S' apucă și povestesc:  
Ce să mă fac eu, surată,  
Destul sunt de supărată,  
Dar acum dacă-i război  
Nu putem muri și noi;  
Al meu bărbat n'a mai scris,  
Cine-o ști poate e prins,  
Ba de-atunci poate fi mort,  
Că nu mi-a mai scris de loc.  
Dar al tău, soro Marie,  
Spune-mi zău, ce îți mai scrie?  
Ce gândești tu, draga mea,  
Șoful mi-i 'n Italia,  
Carte însă n'am primit,  
Poate c'o fi și perit!

Frunză verde-a murelor,  
Dar și voi fetițelor  
Și pe voi v'a fi bătut  
Faptul vostru din trecut;  
Căci voinic de nu juca

Nimeni samă nu-l lua,  
Voi ziceați că-i nătrău  
Și-l vorbeați numai de rău.  
Dar acum ce veți zice  
Când se gată bătaia:  
Feciori de unde veți lua?  
Bucuros v'ați mărita  
După unul fără mână,  
Să nu stați «fată bătrână»;  
Ba erau fete 'ntre voi  
Cu două trei mii și boi,  
Cari nu s'ar fi măritat  
Fără după om învățat,  
Nici nu prea vorbea cu noi,  
Aștepta fecior cu școli,  
N'ar fi luat un plugar,  
Să fi stat tot fată măcar  
Să nu fie plugărită,  
Fără să-i zică dascălișă.  
Acuma ne scriu și nouă  
Câte-o carte, câte două,  
Dar să-și pună pofta 'n cui,  
Că la noi nădejde nu-i,  
Cine vine înapoi  
De unde suntem și noi?  
Și care se va întoarce,  
Fiecare își va lua  
O fată cu gura dulce,  
Cu ochii ca și steaua,  
Cu fața albă ca zăharul,  
Cum nu-i alta 'n întreg Ardealul!

(Va urma)

\*) Orașul Brinn, unde a fost un timp «Kaderul» Reg. 31.

Nr. 583/915

(134) 1—3

## Concurs.

Pentru ocuparea postului al II-lea de învățător la școala noastră confesională din Cihalmă, protopresbiteratul Cihalmului, se publică concurs cu termen de 15 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Venitele împreună cu acest post sunt: salar fundamental 1200 cor., din care 100 cor. dela biserică, iar restul ajutor de stat deja votat, plus gradațiunile de salar prescise de lege. Apoi cvartir liber, grădina de legume și un echivalent corespunzător pentru lemnele de foc.

Alesul e îndatorat a forma cu elevii cor în mai multe voci și a cânta cu ei regulat răspunsurile liturgice în Dumineci și sărbători precum și în strană la utrenie. Concurenții sunt obligați a se prezenta înainte de alegere poporului, arătându-și dexteritatea în cântări, iar cei liberi de armată vor fi preferați.

Cereri de concurs se vor înainta subscrisului oficiu în termenul indicat.

Cohalm, în 8 Iulie 1917.

Oficiul protopresbiterat ort. rom. al Cihalmului în conțelegere cu comitetul parohial din Cihalmă.

**Ioan Bercan,**  
protopop.

Nr. 261/1917.

(133) 1—3

## Concurs.

Pentru întregirea unui post de învățător și eventual a unui de învățătoare la școala elem. gr.-or. din Sebeșul săsesc (Szászsebes), se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele sunt cele asigurate prin legea școlară.

Învățătorul ales e dator să conducă elevii în Dumineci și sărbători la biserică și să cânte cu ei la sf. liturgie, iar învățătoarea, pe lângă prevederea instrucțiunii în clasa care i se va încredința, e datoră să instruiască fetele din toate clasele în lucrul de mână.

Concurenții au să-și aștearnă cererile instruite conform normelor din vigoare, în termenul indicat, subsemnatului oficiu protopresbiterat.

Sebeș, la 10/23 Iulie 1917.

Oficiul protopresbiterat în conțelegere cu comitetul parohial.

**Sergiu Medean,**  
protopresbiter

Nr. 198/1917.

(130) 2—3

## Concurs.

Pentru întregirea postului de învățător la școala noastră confesională din Tâmpa (lângă Piski), se publică concurs cu termen de 15 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Venitele anuale împreună cu acest post sunt: Salar fundamental 1200 cor. din care 600 cor. dela biserică, iar restul ajutor dela stat votat cu rez. Nr. 147331 din 1911 plus gradațiunile de salar prescise de lege. Apoi cvartir în școală, grădina de legume și lemne de foc.

Alesul e îndatorat a îndeplini și serviciul cantoral la utrenie, liturgie etc., în special cântând cu elevii regulat răspunsurile liturgice în Dumineci și sărbători. Cei cu cunoștințe muzicale și capabile a face cor bisericesc sunt preferați.

Deva, la 25 Iunie 1917.

Oficiul protopresbiterat gr.-or. român al Devei în conțelegere cu comitetul parohial.

**Dr. Ioan Dobre,**  
protopresbiter.

## 10 părechi boi de jug

albi, frumoși, în etate de 5—7 ani, cari pășunează pe livada din loc, și cântăresc părechea dela 1100—1200 kilograme, se vând pe lângă prețuri favorabile cu perechea sau toți la oaltă. Doritorii să se adreseze la agentura firmei din loc: (132) 1—3

**S. Felter** Strada Csnădiei Nr. 3.

Nr. 28/1917.

(131) 1—3

## Concurs.

Pentru întregirea postului de paroh din parohia de cl. II-a Covragiu din protopresbiteratul Hategului se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Venitele sunt cele fasonate în coala B. pentru întregirea dela stat.

Concurenții să-și înainteze cererile instruite conform normelor în vigoare la subsemnatul oficiu protopresbiterat în termenul deschis și sunt poftiți, — pe lângă prealabila încunoștințare a subsemnatului, — a se prezenta în comună la sf. biserică, spre a cânta, respective a celebra și cuvânta.

Hateg, la 9 Iulie 1917.

Oficiul protopresbiterat ort. rom. al tractului Hateg în conțelegere cu comitetul parohial.

**Dr. Cornel Popescu,**  
protopresbiter.

Nr. 327/1917 prot.

(127) 2—3

## Concurs.

Pentru întregirea postului vacant de învățător la școala confesională ort. rom. din Agnita se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele sunt:

1. Salariu legal dela biserică și stat, de plătit în rate lunare anticipate.

2. Cvartir natural în edificiul școlii și lemnele de foc trebuincioase.

3. Grădina de 600 m. □ din care 1/4 va trebui cultivată cu pom, pentru care lucrul învățătorului va primi o remunerație anuală de 20 cor.

Învățătorul ales, pe lângă prevederea instrucțiunii în școală e îndatorat să conducă elevii Dumineci și sărbătorile la biserică și să cânte cu ei la sf. liturgie. Cei destoinici să formeze cor, vor fi preferați.

Cereri de concurs, înzestrate cu documentele cerute de legile în vigoare, să se înainteze subscrisului; iar concurenții să se prezinte în vre-o Duminecă sau sărbătoare în biserică, spre a-și arăta destoinicia în cântări și a face cunoștință cu poporul.

Agnita, 7 Iulie 1917.

În înțelegere cu comitetul parohial concertent.

**Ioachim Muntean,**  
protopop.

Nr. 215/1917.

(128) 2—3

## Concurs.

Pentru ocuparea posturilor de învățători-cantori din următoarele comune se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român”, pe lângă următoarele emolumente:

1. În Bacilescu cu salar de 233 cor. dela popor; 100 cor., dela Ven. Consistor, cvartir în edificiul școlii, iar restul dela stat.

2. Chezdri Mărtănuș 100 cor. din cantorat; 100 cor. dela Ven. Consistor; cvartir în edificiul școlii; 240 cor. dela popor, iar restul dela stat.

3. Marcoș 205 cor. dela popor; relut de cvartir, până se va clădi o locuință din partea comunei bisericești; 20 cor. relut de grădina; 20 cor. lemne de foc; iar celălalt salar, întregire dela stat.

Dela toți concurenții se cere a fi și cantori la biserică, a forma cu tinerimea cor, a ține instrucțiunea în școala de repetiție și a cânta în biserică după obiceiul local, — având a se prezenta în biserică în vre-o Duminecă sau sărbătoare spre a cânta și a face cunoștință cu poporul.

Documentele concurenților împreună cu rugarea sunt a se adresa oficiului protopresbiterat ortodox român în Brețcu (Bereczk), comitatul Háromszék.

Brețcu, 5 Iulie 1917.

În conțelegere cu comitetele parohiale respective.

**Constantin Dimian,**  
protopresbiter.

## Esentă de oțet

(surogat) foarte gustoasă, analizată chemic, se poate căpăta în Sibiu, Piața mică Nr. 1. (124) 4—5

Nr. 202/1917.

(125) 2—3

## Concurs.

Pentru întregirea unui post de învățător la școala elementară gr.-or. română din comuna Cioara (Alsó-csóka), se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele împreună cu acest post sunt:

1. Salar conform legii școlare, din care 600 cor. dela comuna bisericească, iar restul întregire dela stat.

2. Cvartir și grădina.

Învățătorul ales e dator a conduce în Dumineci și sărbători elevii la biserică și a cânta la sfânta liturgie.

Cunoscătorii de muzică vor fi preferați.

Concurenții au să-și înainteze cererile instruite conform normelor din vigoare, în termenul indicat, subsemnatului oficiu protopresbiterat, și înainte de alegere a se prezenta poporului în biserică spre a-și arăta dexteritatea în cântări.

Sebeș, (Szászsebes) 2/15 Iulie 1917.

Oficiul protopresbiterat în conțelegere cu comitetul parohial.

**Sergiu Medean,**  
protopresbiter.

## IOAN I. KEIL, Sibiu,

comisionar al «Societății pe acții pentru cumpărarea de produse în război», cumpără cu prețurile cele mai urcate

## tot felul de bucate

cu vagonul, sau în cantități mai mici, dela orice stațiune a căilor ferate din întreaga țară, și caută ca mijlocitori reprezentanți de încredere, pe lângă proviziuni corespunzătoare. (126) 2—12

În editura comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane, în traducere românească, făcută de dl Teodor V. Păcățian redactorul „Telegrafului Român” a apărut

## Evangelia ca bază a vieții,

celebra lucrare a lui G. S. Petrow, în care carte sunt tratate cu multă putere de convingere temele următoare: *Principiile fundamentale ale civilizației. Educarea voinței în spirit creștin. Degenerarea morală. Sublimitatea evangheliei. Împărăția lui Dumnezeu*.

Se află în depozit spre vânzare la *Librăria arhidiecezană din Sibiu*. Prețul unui exemplar e 1 cor. 50 fileri plus 15 fileri porto postal.

Revânzătorilor li se dă 20% rabat.

În editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane a apărut:

## Mărturisirea ortodoxă

bisericii catolice și apostolice de răsărit

revăzută la însărcinarea comisiunii, după traducerea arhimandritului Filaret Scriban, de Dr. Pavel Roșca, prof. sem., cu binecuvântarea Excelenței Sale a Înaltpreasfințitului Domn Arhiepiscop al Transilvaniei și Metropolit al Românilor gr.-or. din Ungaria și Transilvania Ioan Mețianu.

Revizuirea e făcută pe baza textului cel mai autentic al scrierilor simbolice publicate de prof. dela facultatea teologică din Atena I. E. Mesolora, sub titlul: „Τὰ συμβολικὰ βιβλία”. Atena. 1883.

În această ediție, bine îngrijită și din punct de vedere al limbii, pe lângă „Prefața” revăzătorului în care se indică istoricul edării acestei cărți simbolice și izvoarele considerate, se publică și o parte din „Precuvântarea” arhimandritului Filaret Scriban, dimpreună cu biografia mitropolitului Petru Movila, precum și aprobările patriarhale referitoare la această carte simbolică.

Se află în depozit spre vânzare la *Librăria arhidiecezană* și se vinde broșată, cu prețul de 2 cor. 50 fil.

Revânzătorilor li se dă rabat 20%.

A apărut și se află de vânzare la *Librăria arhidiecezană din Nagyszeben—Sibiu*:

## Tipicul bisericii ortodoxe

intocmit pentru trebuințele preoților români și ale elevilor seminariați

**Aurel Popoviciu,**

duhovnic-econom seminarial, instructor de cântări bisericești și de tipic.

Aprobat de Preaven. Consistor arhidiecezan prin decizia din 21/VI 1916. Nr. 7238 B.

Se vinde numai legat cu 5 cor. plus 50 fil. porto, recomandat.

A apărut în editura comisiunii administrative a *tipografiei arhidiecezane*:

**R. Ruiz Amado:**

## Secretul succesului

convorbiri teoretice și practice cu tinerii de 15—20 ani, traducere de **Vasile Stan**, profesor la seminarul „Andreian”. Cuprinsul: *Succesul și fericirea. Problema succesului. Idei atavice. Zeificarea succesului. Zodia. Periodul fatal. Planul de luptă. Nu fumezi? Încă o țigaretă...? Păhărelele de beutură. Vorbele obscene. Steagul celor șapte voinici. Timpul e aur. Lectura. Jocurile. Sportul. Prietini. Cavalerism și Donchișotism. Viermele neadormit. Orientări. O putere... Nobletea adevărată. Inclinațiile și destoiniciile. Concurența socială. Capitalul celor destoinici. O obiecțiune și o părere. Chemarea dumnezeiască. Munca. Împărțirea timpului. Statornicia. Împărțește ca să învingeri. Puterea de sus Adaus: Sfaturile unui părinte către fiul său.*

După cum se vede din acest cuprins bogat, *Secretul succesului* e o contribuție însemnată la literatura noastră pentru tineret, astăzi destul de săracă.

Se află în depozit spre vânzare la *Librăria arhidiecezană din Sibiu*, exemplarul broșat (280 pagini format 8<sup>o</sup>) cu 2-20 corone.

Revânzătorilor se dă un rabat de 20%.

## „Biblioteca Șaguna”

Redactată de Dr. I. Lupaș, Săliște.

Nr. 16—36.

## Mângâiați poporul!

Cuvântări bisericești

de

**Dr. Ioan Lupaș**

și alți preoți din protopopiatul Săliștei.

Se află de vânzare la *Librăria Arhidiecezană în Sibiu-Nagyszeben*.

Prețul unui exemplar: Broșat cor. 2-50, legat cor. 3—, porto 20 fileri.

## Jn „Biblioteca meseriașilor români”

au apărut:

Nr. 1. A. Kotzebue: *Nepotul răsfățat*, farsă în 5 acte (după o traducere a lui Ioan St. Șulțiu, prelucrată de T. V. Păcățian) —60

Nr. 2. I. Nestroy: *Pribeții*, comedie din viața meseriașilor în două acte, localizată de Dr. Seb. Stanea. —50

Nr. 3. Carol F. Pfau: *Tânărul editor*, îndreptar pentru începători și pentru cei voiesc a se ocupa cu editura, trad. de Radu P. Barciuanu. —60

Nr. 4. Ioan Lupean: *Bucovina n'a învățat și umblă la înșurat*, sau *Vlăduțul mamei*. —40

Nr. 5. Iuliu Crișan: *Carierele vieții*. Partea I. *Carierele economice, industriale și comerciale*. —60

Se pot procura dela *Librăria arhidiecezană, Sibiu*.